

af Omstændighederne — naar dette anerkendes fra den Side, som stadig har forekastet os, at de provisoriske Finanslove vare grundlovsstridige, ser jeg deri en Tilbagefaldelse af denne Bestyldning. Men, som sagt, jeg for mit Bedkommende — og jeg tør sige det samme paa alle mine Meningsfællers Vegne — ønsker meget, at man kunde komme til en grundlovmæssig Ordning, som udelukkede Muligheden af saadanne Konflikter, som vi kun alt for længe have levet i, og vi ville for vort Bedkommende gerne yde vor Medvirkning til, at noget saadant kan ske. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at der næppe vil komme stort ud af saadanne Forhandlinger i et Udvalg, førend der i Virkeligheden hos alle Partier har modnet sig en Overbevisning om, paa hvilken Maade Forholdene bedst kunne ordnes. En saadan Overbevisning er sikkert endnu ikke til Stede, og de forskellige — og ret forskellige — Forsøg, som blot i Løbet af lidt over et Aar ere fremkomne i saa Henseende, synes ogsaa at tyde paa, at man end ikke inden for et enkelt Parti er fuldkommen overbevist om, hvilken Vej der vil være den rette at gaa. Under disse Omstændigheder frygter jeg, ligesom den højtærede Konsejlspræsident, for, at Forhandlingerne om en saadan Grundlovsændring mere ville vise sig at være forstyrrende for det regelmæssige Lovgivningsarbejde paa Reformerne, end fremmende for selve Løsningen af Spørgsmaalet. Men at jeg har den Opfattelse, forhindrer selvfølgelig ikke, at jeg, saa vel som mine Meningsfæller, kunne anse det for ønskeligt, at man, naar der fra anden Side er fremfat et Forslag til Ordning af disse Forhold, da stræber gennem en Udvalgsforhandling at se, om Tiden nu maatte være moden til at naa til en Løsning; skulde dette lykkes, vilde det kun være glædeligt for alle Parter.

Krabbe: Af den højtærede Konsejlspræsidents Udtalelser var der en enkelt Omtrenting, som jeg hørte med særlig Tilfredsstillelse; det var den, at han omtalte den Bevægelse, hvori dette Forslag er et Led, som et Grundlovsarbejde, og han var villig til at deltage i dette Grundlovsarbejde. Det er en Forandring i hele Opfattelsen af det, som i Fjor paabegyndtes, og nu fortsættes, og den Forandring sætter jeg Pris paa. Den højtærede Konsejlspræsident tvivler ganske vist paa, at Tiden i Aar er mere betimelig, end den var i Fjor. Jeg tillader mig at mene, at Tiden i Fjor i Virkeligheden var betimelig, thi den var den absolute Fred, og er der noget, der skulde være nødvendigt for at forsøge paa at løse

Forsatningspørgsmaalet, maa det være den absolute Fred. Men naar denne absolute Fred i Aar er bleven mere formel, saa er det jo aabenbart et Fremstridt og en Fordel, der forøger Betimeligheden, og til al Lykke er virkelig den konstitutionelle Fred bleven formel, thi der er siden i Fjor foregaaet det betydningsfulde Faktum, at det nuværende Ministerium har erklæret, at det for sit Bedkommende ikke vil udstede nogen provisorisk Finanslov. Dette er en midlertidig og personlig Garanti for Rigsdagens Bevillingsmyndighed, som for Øjeblikket sikrer Freden, der er nødvendig for at foretage en Overvejelse og Behandling af Grundlovs-pørgsmaalet. Jeg tror altsaa, at var det i Virkeligheden betimeligt at komme med det i Fjor, er Betimeligheden betydeligt forøget i Aar, til Ros for Regeringen og til Held for Rigsdagen. — Naar den ærede sidste Taler, som talte paa et andet Partis Vegne, retter den Indvending mod det Forslag, til hvis Indbringelse ogsaa jeg villigt har givet mit Navn, at det ikke er lykkes det at tilvejebringe nogen Løsning af Bevillingspørgsmaalet, saa tillader jeg mig dertil at sige, at dette ikke egentlig er at bebrejde Forslaget; thi det er jo med Forslagsstillernes Forsæt, at Forslaget indskrænker sig til det, som det indeholder, nemlig en tydelig og udtrykkelig Besvarelse i en Retning af det Spørgsmaal, hvad der skal foregaa, hvis der foreligger en Finanslovskonflikt, i den Retning nemlig, at der da ikke maa udstedes en provisorisk Finanslov. Det er en meget tydelig og meget udtrykkelig Besvarelse, den er kun negativ; men saa vidt den rækker, er den tydelig og bestemt, og det har været Forslagsstillernes Hensigt, at Forslaget ikke skulde gaa ud over en Besvarelse i denne enkelte Retning. Ved at begrænse sig hertil, afværger Forslaget en Indvending, som fra den høje Regerings Side blev fremsat i Fjor, og hvis Gentagelse i Dag blev antydet af den højtærede Konsejlspræsident, nemlig den, at Forslaget skulde gaa ud paa en Magtforlægning, thi ved at begrænse sig til dette negative, at naar der sker en Finanslovskonflikt, maa ingen provisorisk Finanslov udstedes, foretager man absolut ingen Magtforlægning. Sagen er jo nemlig den, at efter den bestaaende Tilstand kan det saakaldte Kampmiddel, at udstede provisoriske Finanslove, som den sidste ærede Taler jo fremdrog en Udtalelse om, benyttes saavel af en Højregering som af en Venstregering. Jeg tror nu egentlig, at den sidste ærede Taler, idet han fremdrog den nævnte Udtalelse af et Blad, der støtter de konstitutionelle Anskuelser i dette Ting, gjorde Bladet nogen Uret ved at an-